

оставилъ въ него до 40 Испанци, а съ други ти Испанци и съ нѣколко туземци се върналъ назадъ, въ Испания. По пъть тѣ той на-съ малко штѣлъ да загине отъ бури. Корабѣ ти излѣзли на съшто то Палоско пристаниште. Колумба посрѣштали въ Испания съ голѣма слава. Фердинандъ и Изабела го прияли много добрѣ. Отеднажъ се рачуло насякъдѣ за намиране то на Новий Свѣтъ, и се показали мнозина да искать да идать тамъ съ Колумба. Колумбъ оште три пѣти ходилъ въ Америка.

Между това злочестина та зела да гони тоя великъ човѣкъ. Испански ти прѣселници искали да добивать злато безъ трудъ; а кога видѣли, че трѣбова много да се трудятъ да обработватъ тия много хубави, нѣ диви мѣста; тии зели да ставать срешта Колумба, и много пѣти нерачили да му се покоряватъ. Освѣнь това Колумбъ добилъ много неприятеле, които му завиждали на слава та, та гледали да го очернятъ прѣдъ Фердинанда, и думали, че ужъ той мисли да си нагласи независимо царство на Новий Свѣтъ. На врѣме то на трете то пѣтоване Колумбъ открилъ брѣгове ти на южна Америка, и то устие то на р. Ориноко. Тутакси дошълъ въ Испаньолия единъ испанскій чиновникъ, пратенъ отъ краль тѣ да испита жалби ти на заселници ти на намѣстникъ тѣ си, и, ако го найде, че е кривъ, да го извади отъ служба та. Чиновникъ тѣ безъ да испита работа та хваналъ Колумба, оковалъ го, и го испратилъ въ Испания. Краля тѣ заповѣдалъ та освободили Колумба, нѣ не го направилъ вече намѣстникъ. Колумбъ, отъ старость и отъ голѣма жалость, се поминалъ (1506 г.). Синъ му турилъ въ гробъ тѣ и вериги ти, съ които билъ окованъ башта му. Неблагодарни ти съврѣменници отнели отъ Колумба дори и честь та да нарекатъ на негово име земя та, што намѣрилъ той. Единъ Флорентинскій мореходецъ, Америго Веспуччи, ходилъ на онова врѣме въ Источна Индия (Вестъ-Индия); и описалъ пѣтоване